

Tetherhordozás

Időpont: 1952. szeptember 21. Szentháromság ünnepe utáni 15. vasárnap

Alapige: Gal 5,25-6,10

*Ha Lélek szerint élünk, Lélek szerint is járunk.
Ne legyünk hiú dicsőségkivánók, egymást ingerlők, egymásra irigykedők.
Atyámfiai, még ha előfogja is az embert valami bűn, ti lelkiek, igazítsátok útba az olyant szelídségnek lelkével, ügyelvén magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is.
Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét.
Mert ha valaki azt véli, hogy ő valami, holott semmi, önmagát csalja meg.
Minden ember pedig az ő maga cselekedetét vizsgálja meg, és akkor csakis önmagára nézve lesz dicsekedése, és nem másra nézve.
Mert ki-ki a maga terhét hordozza.
Aki pedig az ígére taníttatik, közölje minden javát tanítójával.
Ne tévelyegjétek, Isten nem csúfoltatik meg; mert amit vet az ember, azt aratja is.
Mert aki vet az ő testének, a testből arat veszedelmet; aki pedig vet a léleknek, a lélekből arat örök életet.
A jótéteményben pedig meg ne restüljünk, mert a maga idejében aratunk, ha el nem lankadunk.
Annak okáért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenekkel, kiváltképpen pedig a mi hitünknek cselédeivel.*

A mai vasárnapra kirendelt szentírási szakasz folytatása a múlt vasárnapinak, szövegben is, tartalmilag is. A múlt vasárnapi Ige a test és Lélek harcára hívta fel figyelmünket s arra biztatott, hogy Lélek szerint éljünk és járunk. A mai Ige ezt a Lélekben járást akarja részletezni. Mondanivalóját ebben lehetne összefoglalni: A Lélekben járás tetherhordozás, mégpedig a más terhének hordozása. Óemberünk a maga öncélú, önző beállítottságával kézzel-lábbal tiltakozik a tetherhordozó élet ellen. Azt mondja: Elég a magunk terhe, nemhogy még másét is magunkra vegyük! Az írás azonban azt tanácsolja, hogy ha nehéz a magad terhe, vedd magadra még a másikat is s akkor valami csodálatos dolog történik veled: a teher szaporodik, mégis könnyebb lesz. A magam terhét nem bírom, ha hozzáveszem még a másikat is, akkor elbírom. Persze ezt a csodát nem élik át azok, akik csak magáért a csodáért akarják magukra venni mások terhét, akiknél az indító rugó tehát nem a szeretet, hanem az óember önzése. Nem azért akarják magukra venni mások terhét, hogy azoknak legyen elhordozhatóbb az élet, hanem azért, hogy az ő terhük legyen könnyebb. Akik azonban nem számításból tartják oda vállukat a mások terhe alá, hanem szeretetből, azoknál feltétlenül bekövetkezik ez a csoda.

Milyen terhet vállal át a keresztyén szeretet a felebarát válláról? Kettőt említ az apostol: 1./ a bűn terhét, 2./ a gond terhét.

1. Az első a bűn terhe. Nem azért nehéz elsősorban az élet, mert hordoznunk kell a szegénység, betegség, vagy egyéb más földi nyomorúság terhét, hanem a bűn miatt nehéz az élet. Az apostolnak ez a látása annál súlyosabban esik latba, mert épp ez a szakasz is mutatja, hogy Pál nem jár a fellegekben. Ő tudja, mi a földi nyomorúság. Tehernek érzi azt is. De sokkal nagyobb tehernek érzi a bűnt.

a/ A más bűnét tehát tehernek kell tekintenünk. De nem olyan tehernek, ami miatt nekünk van jogunk panaszkodni, hanem olyan tehernek, ami alatt felebarátunk maga is szenved. Mi nagyon hamar hajlandók vagyunk feltételezni a másikról, hogy készakarva csinálja a

gonoszsgot, hogy örömet találja a mások bosszantásában, avagy megkárosításában, pedig, ha úgy beléjük látnánk, mint ahogy magunkat látjuk, megláthatnánk, hogy szenvednek a bűneik miatt. Szeretnének jók lenni, de nem megy. Néha, mikor a kísértő elmámorosítja őket, nem látják ezt, de utána mindig keservesen siratják bukásukat. Néha a bűneikkel való hengegés árca alá rejtik fáó szívüket az emberek elöl, mikor azonban magukra maradnak, elönti őket a fájdalom.

b/ A más bűnterhét hordozni kell! Nem elkeseredni kell miatta, nem morogni kell érette, nem szidalommal illetni, hanem el kell hordozni. A hordozás kitartó cselekvés. Nem egyszer, egy különösen áldott, erős pillanatban kell csupán elhordoznunk, hanem állandóan. Ez persze nem bátorítás a bűnre. Nem megerősítése annak a sokszor hangoztatott gondolatnak, mely szerint nem tehetek a bűneimről, engem ilyennek teremtett Isten, ilyen vagyok, viseljek el tehát úgy, amilyenek teremtetem. A más bűnterhét hordozó szeretet megérti a bűnöst, de nem hajlandó megérteni a bűnt. Elhordozza a bűnöst, hogy ne ingerelje őt /5,26. vers/, de mindent elkövet azért, hogy kiszabadítsa a bűn kötelékéből.

c/ A más bűnterhét a szelídség lelkével kell próbálni levenni! Figyeljük meg, hogyan ír Pál erről a 6,1. versben! A magyar bibliafordítás ugyan bűnről beszél, az eredeti szövegben azonban olyan szó van, mely félrelépést, az út eltévesztését is jelenti. Luther is rámutat arra, hogy itt nem gonoszsgáról beszél az apostol, hanem hibáról. És ez a hiba „előfogja” az embert. Vigyázatlanul eltéveszti a helyes ösvényt, vagy váratlanul rátör egy óvatlan pillanatban s mielőtt észbe kaphatna, már leteperzte. Mennyi szeretet van ezekben a megfogalmazásokban! Augustinus egyházatyja mondotta egyszer: Szeress s azután mondd meg, amit akarsz! Csak a szelídség gyógyít, a türelmetlenség és az indulat csak megkeményít. Ez a szelídség jelentkezik abban is, hogy a bűnöst nem megítélni, hanem útba igazítani akarja. Gondoljunk itt arra is, hogy Krisztus maga mondotta magáról, hogy ő az út, szabad tehát ezt az Igét úgy is értenünk, hogy a bűnöst Krisztushoz kell vezetnünk!

d/ A más bűnterhét a magunk bűnének tudatában kell hordoznunk! A szelídség lelkére csak az képes, aki a maga bűnterhe alatt is szenved /6,5. vers/ s aki tudja, hogy ha nem ügyel, ő is megkísértetik ugyanabban a bűnben, amelyből a másikat szeretné kisegíteni. Nincs ugyanis olyan, más által elkövetett bűn, amelybe én magam is bele ne eshetnék. Pál atyafiaknak írja ezt a levelet, tehát olyanoknak, akik az első keresztyén gyülekezetek tagjai voltak. Megtért emberekről tudja tehát és tételezi fel ezt a bűnözési lehetőséget.

e/ A más bűnterhét Isten dicsőségre kell hordoznunk! Az apostol három versben is ír ebben a szakaszban az emberi dicsőségvágyról /5,26, 6,3-4. versek/. Aki felülről kezeli a másik bűnöst, aki elfeledkezik arról, hogy neki magának is van elég hordozni valója, aki azt véli, hogy ő valaki s ezért ítélőszékbe mer ülni, aki nem tudja, hogy közte és a másik bűnös között legfeljebb az lehet a különbség, hogy ő megkegyelmezett bűnös, a másik pedig még kegyelmet nem nyert bűnös, az ezzel a magatartásával csak elrontja a maga dolgát is, meg a másik bűnösét is. A büszke ember mindig ingerlőleg hat a másokra /5,26. vers/.

Mit csinálók én a más bűnterhével? Közönyös vagyok-e abban a káini tudatban, hogy nem vagyok én őrizője az én atyámfiaának, vagy ki akarom nagyképuen irtani, mint a konkolyirtó tanítványok, avagy Krisztus hordozó és mentő szeretetének Lelke szerint élek és járok?

2/ A másik teher, amit át kell vállalnom a felebarátom válláról: a gond terhe.

A mások gondterhét a jótékonyág lelkével kell megosztanom. Kiknek a gondját kell jótékonyan magamra vállalnom?

a/ Az egyház gondját. 6,6 versben ezt írja az apostol: „*Aki pedig az ígére taníttatik, közölje minden javát tanítójával.*” Az igehirdető szolgálat anyagi feltételének biztosításáról szól itt az apostol. Az egyház azért van, hogy hirdettessék az Ige és szolgáltassanak ki a szentségeket. Erről kell gondoskodnia. Ez pedig nem történhetik meg anyagiak nélkül. Ezt a gondot az apostol a hívekre hárítja át. Ennek a kérdésnek a fontosságát két dologgal is kiemeli. Az egyik az, hogy minden gond között ezt teszi az első helyre, mindennél előbbre valónak. A másik az, hogy közvetlen ezután írja: „*Ne tévelyegjétek, Isten nem csúfoltatik meg;*” /6,7. vers/. Isten megcsúfolásának és súlyos tévelygésnek tekinti tehát azt, ha valaki kivonja magát az egyház terheinek hordozása alól.

b/ A hittestvérek gondját. A 6,10. versben ezt írja: „*cselekedjünk jót.... a mi hitünknek cselédeivel.*” Az egyház gondja után azonnal a hittestvérek gondja következik. Ez más, mint az egyház gondja. Az egyház gondja az egyháznak, mint közösségnek a terhe, a hittestvérek gondja pedig az egyes egyháztagok egyéni, vagy családi gondja, terhe. Az apostol azt akarja, hogy az egyház szeretetközösség legyen, hogy minden teherhordozó megérezze, nincs egyedül, hanem egy családba tartozik bele, melyben testvérek állanak mellette, akik nem restellik vállukat az ő terhe alá is odatartani és segíteni hordani. Ez kiváltképpen való kötelességük azoknak, akik Lélek szerint szeretnének járni. Így van ez a mi egyházközségünkben is?

c/ Mindenki gondját. 6,10-ben ezt írja az apostol: „*cselekedjünk jót mindenekkel*”. Az igazi keresztyén szeretet rangsort ismer a szeretetben, de korlátozó határt nem. A rangsor ez: első az egyház, második a hittestvérek, de azután jönni kell mindenkinek tekintet nélkül fajra, rangra, felekezetre. A keresztyén ember előtt a teherhordozó ember láttán lefoszlik a teherhordozó emberről minden, s nem marad előtte más, csak egy szenvedő beteg, vagy éhes gyermek, avagy didergő koldus. Nem azt nézi, hogy érdemes-e a segítségre, hanem azt, hogy rászorul. Így van ez nálam is?

Az apostol jól látja, hogy ez a testvéri teherhordozás nem könnyű. Ebben meg lehet rustulni. Ebbe bele lehet fáradni. A bűn és a nyomor terheit hordozó ember nem teszi könnyűvé a másinak, hogy szeresse. Mi magunk is ilyenek vagyunk. Minket sem könnyű szeretni. Ez ellen a fáradtság ellen kettőt kell figyelembe vennünk. Az egyik az, hogy minden testvéri teherhordozás vetés, amelyre feltétlenül eljön az aratás a maga idejében /6,7b-9. versek/. Aki nem vet, nem arathat. Aki bőven vet, bő aratásra számíthat. Ki mit vetett, azt aratja is. A másik, amit meg kell gondolnunk, az, hogy a jótéteménynek rendelt ideje van. Nem mindig lehet gyakorolni, csak amíg időnk van /6,10. vers/, amíg az úton vagyok a felebaráttal. Halál után senki sem tud segíteni és halál után senkin sem lehet segíteni.

Nehéz az életteher, amit hordoznod kell? Úgy érzed, hogy nem bírod? Vedd magadra a másét is! Ez a Krisztus törvénye. Kit kötelezzen a Krisztus törvénye, ha a Krisztus tanítványai sem érzik magukra kötelezőnek? Ez a Krisztus példája is. Ki járjon a Mester nyomdokán, ha a tanítványok sem követik őt? Aki vállalja, annak a Krisztustól megtapasztalt szeretet erőt ad a lankadatlan szeretetre. Krisztus vállalta az én bűnterhemet s magára vette minden gondomat, meggyek utána a teherhordozás útján.

Ámen.